

ความเป็นมาของปัญหาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียนการอ่านหนังสือนั้น ผู้วิจัยคิดว่า ชั้นแรก เด็กน่าที่จะได้มีทักษะในการอ่านหรือรู้จักตัวอักษรเสียก่อน ก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่านในขั้นต่อไป เพราะเด็กมัก จะมีความสนใจในตัวอักษรก่อนที่จะมีความสนใจต่อคำและประโยค¹ และในการอ่านหนังสือนั้น เด็กจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว และสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างของคำต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างกันที่ตัวอักษรหรือลำดับของตัวอักษรให้ได้อย่างน้อย เมื่อประกอบกับความรู้ทางกฎไวยากรณ์และการแปลความหมายของคำ เด็กจึงจะสามารถเข้าใจหรือตีความหมายจากการอ่านนั้นได้²

¹Nelson B. Henry , Development in and Through Reading
(Chicago : The National Society for the Study of Education , 1961)
p. 262 .

²Frank Smith , Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read (New York : Holt ,
Rinehart and Winston , Inc. , 1971), pp. 223 - 228 .

มาร์ชแบงก์และเลวิน³ (Marchbank & Levin, 1965) ทำการทดลองโดยใช้เด็กอายุ 5 - 6 $\frac{1}{2}$ ขวบ เป็นเด็กชั้นอนุบาล 50 คน เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 50 คน ในการทดลอง ให้เด็กเลือกคำไร้ความหมายจากกลุ่มคำไร้ความหมาย โดยให้คำที่เลือกนั้นมีความคล้ายคลึงกับคำไร้ความหมายคำหนึ่งซึ่งเด็กได้เห็นเป็นตัวเร้าในชั้นแรกมากที่สุด คำไร้ความหมายที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด และเป็นคำที่ประกอบด้วยอักษร 5 ตัว หรือประกอบด้วยอักษร 3 ตัว ผลการทดลองปรากฏว่าเด็กใช้อักษรตัวแรกของคำเป็นตัวแนะ (Cue) มากที่สุดในการเลือกคำให้เหมือนกับคำเร้า รองลงไปคืออักษรตัวสุดท้ายของคำ ทั้งนี้ยกเว้นเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นผู้หญิงที่ใช้อักษรตัวหน้าของคำเป็นตัวแนะมากที่สุด และใช้อักษรตัวที่ 2 และ ที่ 3 ของคำเป็นตัวแนะมากรองลงไปเป็นลำดับ

วิลเลียมส์และบลัมเบิร์ก⁴ (Williams & Blumberg, 1970) ทำการทดลองแบบเกี่ยวกับการทดลองของมาร์ชแบงก์และเลวิน โดยแบ่งผู้รับการทดลองเป็น 3 กลุ่ม คือ เด็กชั้นอนุบาล หรือ เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 6 ขวบกลุ่มหนึ่ง เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ เด็กที่มีอายุ 6 - 7 ขวบกลุ่มหนึ่ง และนักศึกษาวิทยาลัยกลุ่มหนึ่ง ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 6 ขวบ ใช้ตัวอักษรแต่ละตัวในคำและลักษณะของคำเป็น

³Garbrielle Marchbank and Harry Levin, "Cues by Which Children Recognize Words," Journal of Educational Psychology, 56 (1965), 57 - 61.

⁴Joanna Williams, Ellen L. Blumberg and David V. Williams, "Cues Used in Visual Word Recognition," Journal of Educational Psychology, 61 (1970), 310 - 316.

ตัวนะเทา ๆ กันในการเลือกคำให้เหมือนกับคำเรา กลุ่มเด็กที่มีอายุ 6 - 7 ขวบ ใช้
 อักษรตัวแรกของคำเป็นตัวนะมากที่สุดในการเลือกคำให้เหมือนกับคำเรา รองลงไปคือ
 อักษรตัวสุดท้ายของคำ แต่ใช้ลักษณะของคำเป็นตัวนะในการเลือกคำน้อยมาก ส่วน
 กลุ่มของนักเรียนนั้น ปรากฏว่าใช้ลักษณะของคำและเสียงเป็นตัวนะในการเลือกคำมากที่สุด
 นอกจากนี้ วิลเลียมส์และบลัมเบิร์ก ยังได้แบ่งกลุ่มเด็กออกเป็นกลุ่มที่รู้จักตัวอักษร และ กลุ่ม
 ที่ยังไม่รู้จักตัวอักษร ผลการวิจัยที่ได้ก็คล้ายกัน คือ กลุ่มเด็กที่รู้จักตัวอักษร ใช้อักษรตัว
 แรกและตัวสุดท้ายของคำเป็นตัวนะมากที่สุดในการเลือกคำให้เหมือนกับคำเรา กลุ่มเด็ก
 ที่ไม่รู้จักตัวอักษร ใช้ตัวอักษรแต่ละตัวในคำเป็นตัวนะเทา ๆ กันในการเลือกคำให้เหมือนกับ
 คำเรา แต่ใช้ลักษณะของคำเป็นตัวนะน้อยมาก วิลเลียมส์และบลัมเบิร์กได้สรุปว่า
 จากการที่เด็กเลือกลักษณะของคำเป็นตัวนะในการเลือกคำน้อยมาก และยิ่งเมื่อเด็กรู้จัก
 ตัวอักษร เด็กก็จะใช้ตัวอักษรเป็นตัวนะมากกว่าลักษณะของคำมากยิ่งขึ้น ทำให้คิดว่
 การที่ให้เด็กเริ่มเรียนการอ่านโดยให้เด็กเรียนการอ่านคำเลยโดยที่ยังไม่ได้เรียนตัวอักษร
 น่าจะเป็นวิธีการที่ใช้ไม่ได้ผลกับการเรียนการอ่านของเด็ก

จากการศึกษาของมาร์ชแบงก์และเลวิน วิลเลียมส์และบลัมเบิร์ก ดังกล่าวข้างต้น
 จะเห็นได้ว่า เด็กจะใช้อักษรตัวแรกของคำเป็นตัวนะในการจำคำมากที่สุด และใช้อักษร
 ตัวอื่น ๆ ในคำเป็นตัวนะบ้าง แต่ใช้ลักษณะของคำเป็นตัวนะน้อยมาก ทำให้ดูเหมือน
 ว่า การที่ให้เด็กเริ่มเรียนการอ่านหนังสือด้วยการเรียนการอ่านตัวอักษร น่าจะช่วยให้เด็ก
 เรียนอ่านหนังสือได้ง่ายกว่าให้เด็กเริ่มเรียนการอ่านด้วยการเรียนการอ่านคำโดยที่ยังไม่ได้
 เรียนตัวอักษรเสียก่อน

นอกจากนี้ จากการศึกษาวิจัยของ ดูเรลล์⁵ (Durrell ,1963) และบาร์เรตต์⁶ (Barrett , 1965) พบว่า การที่รู้จักหรืออ่านตัวอักษรได้นั้นมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการอ่านในชั้นเริ่มต้นของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่รู้จักหรืออ่านตัวอักษรได้ก่อนที่เด็กจะเริ่มเรียนการอ่านมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนการอ่านในชั้นเริ่มต้นดีกว่า เด็กที่ไม่รู้จักหรืออ่านตัวอักษรไม่ได้ ถึงแม้ว่าการศึกษาทั้งของดูเรลล์และของบาร์เรตต์จะเป็นการศึกษาในรูปของความสัมพันธ์ ซึ่งเราไม่อาจจะถือได้ว่าการที่เด็กอ่านตัวอักษรได้จะเป็นสาเหตุที่ช่วยทำให้เด็กมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการอ่านในชั้นเริ่มต้นได้ก็ขึ้น แต่จากการศึกษาดังกล่าวก็ทำให้นักทฤษฎีบางคนมีความคิดว่า น่าที่จะให้เด็กได้เรียนตัวอักษรทุกตัวเสียก่อน ก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่านในชั้นต่อไป เช่น ดูเรลล์⁷ (Durrell) เสนอว่า ควรจะได้มีการสอนให้เด็กโคจรูจักและอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษโคทั้งอักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กให้โคหมดทุกตัวเสียก่อน ก่อนที่จะเริ่มการสอนให้เด็กรู้จักการอ่านหนังสือในชั้นต่อไป

สำหรับวิธีการในการเรียนการอ่านตัวอักษรนั้น เป็นการใช้ทักษะในการเรียนแบบการเรียนคำโยงคู่ (Paired - Associate Learning) คือ ตัวอักษรแต่ละตัวเป็นตัวเร้า (Stimulus) ตัวอย่าง เช่น A , a , B เป็นต้น และชื่อตัวอักษรแต่ละตัวเป็น

⁵Jeanne S. Chall , Learning to Read : The Great Debates , (New York : McGraw - Hill , Inc. , 1967),pp. 154 - 155 .

⁶Thomas C. Barrett , "Visual Discrimination Tasks as Prediction of First Grade Reading Achievement , " The Reading Teacher , 18 (1965) , 276 - 282 .

⁷Chall , op. cit. , p. 115.

ตัวตอบสนอง (Response) ตัวอย่าง เช่น เอ , บี , ซี เป็นต้น ในการเรียนการอ่านตัวอักษร เด็กจะต้องจำแนกลักษณะหรือความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัวและจำลักษณะตัวอักษรนั้นให้ได้ ออกเสียงชื่อตัวอักษรนั้นได้ และสามารถโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและชื่อตัวอักษรนั้นเข้าด้วยกันได้เสียก่อน เด็กจึงจะมีความสามารถในการอ่านอักษรตัวนั้นได้ คือ สามารถออกชื่อตัวอักษรใดถูกต้องเมื่อเห็นตัวอักษรนั้น เช่น เห็น a บอกได้ว่าอักษรตัวนี้อ่านว่า "เอ" หรือเมื่อได้ยินชื่อตัวอักษรแล้วสามารถชี้ตัวอักษรนั้นได้ถูกต้อง เช่น โดยิน "บี" ก็ชี้ตัวอักษร B หรือ b ได้ถูกต้อง เป็นต้น

อีเลเนอร์ เจ กิบสัน⁸ (Eleanor J. Gibson) สันนิษฐานว่า คนเราจำหรือรู้จักตัวอักษรโดยการไขว้วิเคราะห์ลักษณะ (Feature Analytic Process) หรือจำแนกลักษณะเฉพาะ (Distinctive Feature) ของตัวอักษรแต่ละตัว

ตัวอักษรในภาษาอังกฤษแบ่งเป็น อักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ และ อักษรภาษาอังกฤษตัวเล็ก กิบสัน⁹ (Gibson , 1965) ได้ศึกษาการจำแนกอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ โดยการใช้ลักษณะเฉพาะ กิบสัน ให้เด็กซึ่งรับการทดลองเลือกอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ จากกลุ่มอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ซึ่งมีทั้งหมด 6 ตัว ให้เหมือนกับอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ ซึ่งแสดงไว้เป็นตัวอย่าง ผลการทดลองปรากฏว่า ยิ่งกลุ่มตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่มีลักษณะเฉพาะเหมือนกันมากเท่าใด เด็กก็ยิ่งมีความผิดพลาดในการเลือกตัวอักษรมากขึ้นเท่านั้น เห็นได้ว่าการที่ตัวอักษรมีลักษณะเฉพาะเหมือนกันมากทำให้เด็กจำแนกตัวอักษรได้

⁸Ulric Neisser , Cognitive Psychology (New York : Meredith Publishing Company , 1967) , pp.84 - 85 .

⁹M. D. Vernon , Reading and Its Difficulties (London : Camebridge University Press , 1971) , p. 26 .

ยากยิ่งขึ้น ส่วนการศึกษาการจำแนกตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวเล็กโดยใช้ลักษณะเฉพาะนั้น คันน์และแรนกิน¹⁰ (Dunn & Rankin, 1968) ได้ทำการศึกษาโดยใช้เด็กอายุ 7 - 9 ขวบ ให้เลือกอักษรภาษาอังกฤษตัวเล็กจากตัวอักษรทั้งหมด 21 ตัว ให้เข้าคู่กันกับ อักษรตัวเล็กที่ให้เป็นตัวแบบ ผลการศึกษาพบว่า การเลือกตัวอักษรให้เข้าคู่กันของเด็กนั้น มีความผิดพลาดในการเลือกระหว่างตัวอักษรตัวเล็กด้วยกันเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้ คือ c a s e o , n u m w , b p d , h f l t k i ลักษณะของตัวอักษรภายในกลุ่ม มีความคล้ายคลึงกันมากกว่าระหว่างกลุ่ม เห็นได้ว่าการศึกษาที่อักษรมีลักษณะเฉพาะเหมือนกันมาก ทำให้เด็กจำแนกตัวอักษรได้ยากยิ่งขึ้น

เวอร์นอน¹¹ (Vernon) สันนิษฐานว่า การเรียนอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก เรียนได้ยากกว่าการเรียนอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่

สมิทและนอร์แมน (Smythe et. al., 1970) ได้ศึกษาพัฒนาการของการเรียนการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งอักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กของเด็กอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 200 คน การทดสอบการอ่านชื่อตัวอักษรนั้นกระทำเป็นรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า เด็กสามารถบอกชื่ออักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ได้เกือบทั้งหมด เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ยกเว้นตัว I ที่เด็กยังสับสนกับตัว l ส่วนการอ่านชื่ออักษรภาษาอังกฤษตัวเล็กนั้น เด็กอ่านได้น้อยกว่าการอ่านชื่ออักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่¹²

¹⁰ Ibid. , p. 27 .

¹¹ Ibid.

¹² William Sheldon , Donald R. Lashinger and John J. Camey, "A Summary of Research Studies to Language Arts in Elementary Education ,"Elementary English , 50 (1973) , 808 - 809 .

นอกจากนี้ สมิทและนุรวมงาน (Smythe et. al., 1971) ยังได้ศึกษาพัฒนาการของทักษะการอ่านขั้นแรก โดยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 200 คน เป็นผู้รับการทดลอง ในการทดลองนั้น จะให้เด็กเลือกตัวอักษรจากกลุ่มตัวอักษร 3 ตัว ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้เหมือนกับตัวอักษรตัวหนึ่งซึ่งให้ไว้เป็นตัวแบบสำหรับการเลือกแต่ละครั้ง ตัวอักษรที่ใช้ในการทดลองเป็นอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ชุดหนึ่ง อักษรภาษาอังกฤษตัวเล็กชุดหนึ่ง ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กสามารถจำแนกอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ได้ดีกว่าจำแนกอักษรภาษาอังกฤษตัวเล็ก¹³

สำหรับการเรียนการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษของเด็กนั้น โดยทั่วไป เข้าใจว่ามีวิธีการเรียนกันหลาย ๆ แบบ คือ

1. แบบการเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบเรียนแยกทีละตัว ซึ่งมักจะเริ่มด้วยการเรียนอักษรตัวใหญ่ทีละตัวตามลำดับจนครบทุกตัว แล้วจึงเริ่มเรียนอักษรตัวเล็ก ตัวอย่าง เช่น การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามโปรแกรม " เล็ทส์ รี๊ด " (Let 's Read) ของบลูมฟิลด์และบาร์นฮาร์ท¹⁴ (Bloomfield & Barnhart , 1961) ที่จะเริ่มด้วยการให้เด็กหัดอ่านอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ก่อน เมื่อเด็กอ่านได้แล้วก็เริ่มเรียนอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก เด็กจะต้องจำอักษรภาษาอังกฤษทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กไปก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่านคำต่อไป นอกจากนี้ ก็มี แบบเรียน ABC ของบริษัทประชาขาง จำกัด ซึ่งออกแบบโดย สมร คุณะศิลา เป็นแบบเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษด้วยการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ทีละตัวตามลำดับ

¹³ Ibid. , p. 809 .

¹⁴ Leonard Bloomfield and Clarence L. Barnhart , Let 's Read : A Linguistic Approach (Detroit : Wayne State University Press , 1961) , pp. 35 - 36 .

2. แบบการเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งอักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กควบคู่กัน โดยเน้นอักษรตัวใหญ่เป็นสำคัญ ตัวอย่าง เช่น "แบบหัดอ่าน ABC" ของ ทางหนังสือพิมพ์อเคียนส์ โดย เจ็ดชัย เพชรพันธุ์ "เอบีซี" (ABC) ของอักษรเจริญทัศน์ โดย เพ็ญพิศ เทวอักษร เหล่านี้เป็นแบบเรียนที่เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก นอกจากนี้ ก็มี "เลิร์นนิ่งวิธเอบีซี" (Learning with ABC) ของแพรวพิทยา "บีกินเนอร์บุค อิงลิช" (Beginner Book : English) ของอักษรเจริญทัศน์โดย เพ็ญพิศ เทวอักษร "มายเฟิร์สเอบีซี" (My First ABC) ของบริษัททอปปันพริ้นติ้ง (Toppan Printing, Co., Ltd.) เหล่านี้เป็นแบบเรียนที่เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยเสนออักษรตัวพิมพ์เล็กขนาดเล็กไว้ที่มุมล่างขวาของอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ซึ่งมีขนาดใหญ่

3. แบบการเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งอักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กควบคู่กัน โดยเน้นอักษรตัวเล็กเป็นสำคัญ ตัวอย่าง เช่น "รีดแอนด์ไรท์เอบีซี" (Read and Write abc) ของ ไทยวัฒนาพานิช โดย อรสา กุมารี่ ปุกหุด เป็นแบบเรียนที่เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยเสนออักษรตัวพิมพ์เล็กไว้ที่ด้านบนซ้ายมือของหน้ากระดาษ และเสนออักษรตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ที่ด้านบนขวามือของหน้ากระดาษ และมี "แอนนิมอล เอบีซี แอนด์ไรม์" (Animal abc and Rhyme) โดย อีวาเลีย อากาธอน (Evalisa Agathon) และ "เอบีซี แอนด์ คาน์ติง" (abc and Counting) โดย แฮร์เรียต เลน (Harriet Lane) ของบริษัทดีนแอนด์ซันส์ (Dean & Sons, Ltd.) เหล่านี้เป็นแบบเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษที่เสนออักษรตัวพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กไว้ที่มุมบนขวามือของอักษรตัวพิมพ์เล็กซึ่งมีขนาดใหญ่

ผู้วิจัยเข้าใจว่า สำหรับการสอนการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยทั่ว ๆ ไปคงจะใช้กันทั้งแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบเสนออักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กแยกกันทีละตัว และแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบที่เสนออักษรตัวใหญ่และอักษรตัวเล็กควบคู่กัน จึงน่าที่จะได้มีการเปรียบเทียบว่า แบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบใดทำให้เด็กเกิด

การ เรียนรู้ โค้ช ที่ สด ดั้ง นั้น ในการ วิจัย ครั้ง นี้ ผู้ วิจัย จึง ได้ ทำ การ ศึกษา ถึง ผล ของ แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ 3 แบบ ที่มี ต่อ การ เรียนรู้ ของ เด็ก ซึ่ง แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ทั้ง 3 แบบ นั้น มี ดังนี้

1. แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ และ ตัว พยัญชนะ เล็ก แยก กัน ที ละ ตัว
2. แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ และ ตัว พยัญชนะ เล็ก ความ คู่ กัน โดย เสนอ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ ไหว ซ่าง หน้า ตัว พยัญชนะ เล็ก
3. แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ และ ตัว พยัญชนะ เล็ก ความ คู่ กัน โดย เสนอ ตัว พยัญชนะ เล็ก ไหว ซ่าง หน้า ตัว พยัญชนะ ใหญ่

การ ทำ นาย ผล การ เรียนรู้ การ อ่าน ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ของ เด็ก ที่มี ต่อ แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ทั้ง 3 แบบ

ใน แบบ การ เสนอ ตัว อักษร ภาษา อังกฤษ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ และ ตัว พยัญชนะ เล็ก ความ คู่ กัน ทั้ง 2 แบบ นั้น จะมี ลักษณะ ของ ตัว อักษร ที่ ใช้ เสนอ เป็น ตัว เรา ในการ เรียน การ อ่าน ตัว อักษร ของ เด็ก เหมือน กัน โดย แตก ต่าง กัน ที่ การ สลับ ตำแหน่ง ที่ อยู่ ของ อักษร ตัว พยัญชนะ ใหญ่ และ ตัว พยัญชนะ เล็ก เท่านั้น เช่น แบบ เสนอ ตัว พยัญชนะ ใหญ่ ไหว ซ่าง หน้า ตัว พยัญชนะ เล็ก จะ เป็น A a และ แบบ เสนอ ตัว พยัญชนะ เล็ก ไหว ซ่าง หน้า ตัว พยัญชนะ ใหญ่ จะ เป็น a A จากการ ทดลอง ของ วิล เลียม สและ บลัม เบิร์ก ที่ พบ ว่า เด็ก ใช้ อักษร ตัว หน้า เป็น ตัว แน่ ใน การ จำ คำ มาก ที่ สุด มากกว่า ตัว อักษร อื่น ๆ ใน คำ และ จาก การ ศึกษา ของ แซมมวล และ เจฟฟรีย์¹⁵ (Samuels & Jeffrey, 1966) ที่ ให้ เด็ก เรียน การ อ่าน คำ ที่ ประกอบ ด้วย อักษร ประ คิษฐ์ 2 ตัว ด้วย วิธี การ เรียน คำ โดย คู่ พบ ว่า เด็ก เรียน การ อ่าน คำ โดย ใช้ อักษร ตัว หน้า เป็น ส่วน ใหญ่ ยิ่ง จำนวน ตัว อักษร

¹⁵S. J. Samuels, and W. E. Jeffrey, "Discriminability of Words, and Letters Cues Used in Learning to Read," Journal of Educational Psychology, 57 (1966), 337 - 340.

ประดิษฐ์ที่นำมาใช้ในการสร้างคำยังมีมาก เด็กก็จะยิ่งไขว้หลักการจำจากอักษรตัวหน้ามากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยทั้งสองนี้ จะเห็นได้ว่า เมื่อให้เด็กเห็นกลุ่มตัวอักษรเป็นตัวเรา เด็กจะให้ความสนใจ และจดจำอักษรตัวหน้าได้มากที่สุด ส่วนอักษรตัวอื่นๆจะจดจำได้น้อยมาก ในทำนองเดียวกัน เมื่อให้เด็กเรียนการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน เด็กก็จะให้ความสนใจและจดจำอักษรตัวหน้าได้มากและจดจำอักษรตัวหลังได้น้อย แต่การศึกษาของสมิธ¹⁶ (Smythe) พบว่า เด็กสามารถเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ได้ดีกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก ผู้วิจัยจึงคิดว่า แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก น่าจะทำให้เด็กเรียนรู้ตัวอักษรได้มากกว่าแบบที่เสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่

สำหรับการเรียนการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัวนั้น เด็กจะได้เห็นอักษรตัวพิมพ์ใหญ่หรืออักษรตัวพิมพ์เล็กทีละตัว ทำให้เด็กสามารถให้ความสนใจและจดจำอักษรแต่ละตัวได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัวจึงน่าจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตัวอักษรภาษาอังกฤษได้มากกว่าแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน

อนึ่ง ในแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัวนั้น เด็กน่าจะเรียนรู้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก เพราะว่าเด็กมีความสามารถในการเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้ดีกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก (Smythe, 1970 - 71)¹⁷ ในแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็กนั้น เด็กน่าจะเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก เพราะเด็กมีความสนใจ

¹⁶Sheldon, and others , loc. cit.

¹⁷Ibid.

และจดจำอักษรตัวแรกของกลุ่มตัวอักษรได้มากกว่าอักษรในตำแหน่งอื่น (Samuels & Jeffrey, 1966)¹⁸ ทั้งเด็กยังมีความสามารถในการเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้เร็วกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็กด้วย ส่วนในแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่ เด็กน่าจะเรียนอักษรตัวพิมพ์เล็กได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ เพราะการที่เด็กสนใจและจดจำอักษรตัวแรกของคำได้มากกว่าอักษรในตำแหน่งอื่นน่าจะมียุทธูปการมากพอที่จะทำให้เด็กเรียนรู้อักษรตัวพิมพ์เล็กได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ แม้ว่าเด็กจะมีความสามารถในการเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้เร็วกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็กก็ตาม

สรุปข้อสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

1. แบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัวจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อักษรตัวอักษรได้มากกว่าแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันทั้ง 2 แบบ
2. แบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อักษรตัวอักษรได้มากกว่าแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่
3. แบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบ มีความแตกต่างกันในด้านของลักษณะการเรียนรู้อักษร ดังนี้
 - 3.1 ในแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว เด็กจะเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก
 - 3.2 ในแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก เด็กจะเรียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์เล็ก
 - 3.3 ในแบบการเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่ เด็กจะเรียนอักษรตัวพิมพ์เล็กได้มากกว่าอักษรตัวพิมพ์ใหญ่

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาถึงผลของแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษ 3 แบบต่อการเรียนรู้ของ เด็ก ซึ่งแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบนั้น คือ
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่
2. เพื่อศึกษาถึงการ เรียนรู้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และการ เรียนรู้ตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กของเด็ก ที่มีต่อแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบ ดังกล่าว

คำจำกัดความในการวิจัย

การเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยวิธีการ เรียนคำโยงคู่ (Paired - Associate Learning) แบบวิธีคาดล่วงหน้า (Anticipation Method) หมายถึง การเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นตัวเร้า (Stimulus) และชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นตัวตอบสนอง (Response) โดยในการเรียน จะให้เด็กดูตัวอักษรภาษาอังกฤษ แล้วให้เด็กบอกชื่ออักษรตัวนั้นเสียก่อน แล้วผู้วิจัยจึงจะเฉลยชื่อตัวอักษรที่ถูกต้อง ให้เด็กที่รับการทดลองทราบ เสร็จแล้วผู้วิจัยจะเปลี่ยนเป็นบัตรตัวอักษรใบต่อไป แล้วทำการทดลองซ้ำในลักษณะเดิมจนครบทุกบัตรตัวอักษร ผู้วิจัยจะทำการ สลับบัตรตัวอักษร ทุกครั้งก่อนที่จะเริ่มเรียนตัวอักษรในครั้งต่อไป จนกว่า จะถึง เกณฑ์กำหนดที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะช่วยให้ทราบว่า แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบใดที่ทำให้ ผลการเรียนรู้ดีที่สุด ซึ่งทางการศึกษาในโรงเรียนอาจสามารถนำไป ใช้สอนตัวอักษรภาษาอังกฤษ

อังกฤษในชั้นเริ่มต้นให้กับเด็กได้ และถ้าพบว่าแบบการ เสนออักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันในการเรียนรู้ก็ดีกว่า ก็อาจจะช่วยประหยัดเวลาในการสอนและอุปกรณ์ในการสอนไปได้ เมื่อเทียบกับแบบการ เสนออักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว

2. อาจนำเอาผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ คือ นำเอาแบบการ เสนอที่ได้ผลดีกว่าไปประยุกต์ใช้ในการสอนสิ่งต่าง ๆ ที่มี 2 สิ่งควบคู่กัน เช่น เลขไทยกับเลขอารบิก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย